

Arrest

nr. 69 116 van 25 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2011 heeft ingediend bij aangetekend schrijven om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde van 19 oktober 2011, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 oktober 2011 om 10.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij, die volgens haar verklaringen op 22 maart 2007 het Rijk binnenkwam, diende op 26 maart 2007 een asielaanvraag in.

1.2. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken nam op 5 april 2007 de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. De verzoekende partij stelde tegen deze beslissing een dringend beroep in bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal).

1.3. De commissaris-generaal nam op 15 juni 2007 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De verzoekende partij stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.4. Bij arrest nr. 1240 van 17 augustus 2007 weigerde de Raad de verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5. Op 23 oktober 2007 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd de verzoekende partij op 16 november 2007 ter kennis gebracht.

1.6. Via een op 29 oktober 2007 gedateerd schrijven diende de verzoekende partij een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.7. Op 2 juni 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen werden de verzoekende partij op 30 juni 2008 ter kennis gebracht. De verzoekende partij stelde tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard een beroep in bij de Raad.

1.8. Bij arrest nr. 16 425 van 26 september 2008 verwierp de Raad het beroep dat door de verzoekende partij werd ingesteld tegen de beslissing van 2 juni 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard.

1.9. Via een op 20 augustus 2009 gedateerd schrijven diende de verzoekende partij een nieuwe aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.12. Op 16 augustus 2010 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van de verzoekende partij ongegrond werd verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen werden de verzoekende partij op 24 augustus 2010 ter kennis gebracht. De verzoekende partij stelde tegen deze beslissingen een beroep in bij de Raad.

1.13. Bij arrest nr. 50 257 van 27 oktober 2010 verwierp de Raad het beroep dat door de verzoekende partij werd ingesteld tegen de beslissingen van 16 augustus 2010.

1.14. Via een op 9 november 2010 gedateerd schrijven dienden de verzoekende partij en haar partner een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.15. Op 27 december 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag van de verzoekende partij om, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet tot een verblijf gemachtigd te worden, onontvankelijk verklaard wordt en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, beslissingen die op 11 januari 2011 ter kennis zijn gebracht. Op 18 oktober 2011 verklaart de gemachtigde ambtenaar van de

staatssecretaris de door verzoekende partij en de levenspartner op 20 juli 211 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk.

1.16. Op 19 oktober 2011, met kennisgeving op dezelfde dag reikt de staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Dit is de bestreden beslissing die luidt:

“- Artikel 7, eerste lid, 1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: Betrokkenen verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Oostenrijk, Griekenland, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta, om de volgende reden:

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Betrokkene heeft een asielaanvraag op 26/03/2007 ingediend. Deze aanvraag werd definitief afgesloten met een negatieve beslissing door de RVV op 17/08/2007. Een bevel om het grondgebied te verlaten 13qq (geldig 15 dagen) werd betekend aan betrokkene op 16/11/2007.

Betrokkene heeft tevens meerdere regularisatieaanvragen ingediend. Betrokkene heeft een eerste regularisatieaanvraag op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend op 29/10/2007. Deze werd onontvankelijk verklaard op 02/06/2008. Deze beslissing is op 30/06/2008 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten, geldig 30 dagen. Betrokkene heeft een tweede regularisatieaanvraag op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend op 20/08/2009. Deze werd ongegrond verklaard op 16/06/2010. Deze beslissing is op 24/08/2010 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten, geldig 30 dagen. Betrokkene heeft een derde regularisatieaanvraag op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend op 09/11/2010. Deze werd onontvankelijk verklaard op 27/12/2010. Deze beslissing is op 11/01/2011 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten, geldig 30 dagen. Betrokkene heeft dan een vierde regularisatieaanvraag op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend op 20/07/2011. Deze werd onontvankelijk verklaard op 18/10/2011. Deze beslissing is op 19/10/2011 aan betrokkene betekend.

Betrokkene heeft tevens op 27/05/2011 een eerste regularisatieaanvraag op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980 ingediend. Deze werd onontvankelijk verklaard op 20/06/2011. Deze beslissing is op 14/07/2011 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten, geldig 30 dagen.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Jerevan.(...)”

Er is geen repatriëring voorzien.

2. Over de ontvankelijkheid

Verwerende partij werpt een exceptie op wegens gebrek aan belang nu de vordering is gericht tegen een bevel om het grondgebied te verlaten dat niet meer is dan een herhaald bevel en een eventuele schorsing en/of nietigverklaring van de bestreden beslissing de verblijfstoestand van de verzoekende partij niet wijzigt.

Aan verzoekende partij werd op 16 november 2007, 30 juni 2008, 24 augustus 2010 en op 11 januari 2011 reeds bevelen om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht, wat ter terechtzitting door partijen bevestigd wordt. Tegen dit laatste bevel om het grondgebied te verlaten is een beroep tot nietigverklaring ingediend dat bij arrest nr. 59346 van 6 april 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is verworpen.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert en G. Debersaques, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

De verzoekende partij zet in haar verzoekschrift met betrekking tot zijn belang het volgende uiteen:
“Dat verzoeker tevens doet blijken van het vereiste rechtstreeks en persoonlijk belang en zijn benadeling”

In het administratief dossier en blijkens de bestreden beslissing is de verzoekende partij op 11 januari 2011 ter kennis gebracht van een bevel om het grondgebied te verlaten. De motivering van dit bevel luidde: *“• De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).*

o Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op datum van 17.08.2007.

o Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 23.10.2007. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land ”

Zowel de bestreden beslissing als het bevel van 11 januari 2011 verwijzen derhalve naar de toepassing van artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet en stellen vast dat verzoekende partij al eerder het voorwerp uitmaakte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Het beroep tegen het bevel om het grondgebied te verlaten is verworpen bij arrest nr. 59346 van 6 april 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waardoor het bevel definitief en uitvoerbaar is. Door het definitief karakter van het voormeld bevel om het grondgebied te verlaten en het gebrek aan verblijfsrecht kan het voormeld bevel nog steeds worden uitgevoerd.

Nu de bestreden beslissing een herhaald bevel uitmaakt getuigt de verzoekende partij niet van het rechtens vereiste actueel belang om dit bevel te bestrijden. Een eventuele nietigverklaring van het bestreden bevel wijzigt de rechtstoestand van de verzoekende partij niet.

De exceptie van onontvankelijkheid van de vordering opgeworpen door de verwerende partij is derhalve gegrond.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

M. BEELEN